

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

+ ΤΑΣΟΥ Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΒΟΥΛΑΣ Τ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΒΑΣΙΛΗ Τ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Πανεπιστημίου 56, Αθήναι
τηλ. 3819670, fax. 3304560
e-mail : bpap13@otenet.gr

Ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας

ΑΙΤΗΣΗ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

1. Του Σωματείου με την επωνυμία “Εξωραϊστικός Σύλλογος Κοσσοικίων Ο ΚΟΣΚΙΝΑΣ”, νομίμως εκπροσωπούμενου και εδρεύοντος στον οικισμό Κοσσοίκια νήσου Ικαρίας
2. Γεωργίου Τσίγκα του Ιωάννου
3. Μαρίας Τριπόδη του Αλεξάνδρου, κατοίκων Κοσσοικίων Ικαρίας

ΚΑΤΑ

1. Του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ
2. Του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.
3. Του Υπουργού Πολιτισμού.
4. Του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου
5. Της Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Σάμου

ΠΕΡΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

1. Της υπ’ αριθ. 833/ΑΦ 6.1.5.4γ/Φ472/7-6-2006 αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, με την οποία ολοκληρώθηκε η σύνθετη διοικητική ενέργεια της περιβαλλοντικής αδειοδότησης και εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι για το έργο “εγκατάσταση Δημοτικού σφαγείου Ικαρίας” στη νήσο Ικαρία Νομού Σάμου, στην περιοχή Άγιος Δημήτριος Δήμου Ευδήλου.
2. Της προηγούμενης υπ’ αριθ. 1192/ΑΦ 6.1.5.3γ/Φ.1098/4-8-2005 αποφάσεως του Γενικού Διευθυντή Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου με την οποία ενεκρίθη η προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση του έργου Δημοτικό Σφαγείο Ικαρίας” στη νήσο Ικαρία Νομού Σάμου.
3. Της υπ’ αριθ. 1179/5-9-2005 αποφάσεως του Νομάρχου Σάμου, με την οποία χορηγήθηκε στον Αναπτυξιακό Σύνδεσμο ΟΤΑ Ικαρίας-Φούρνων άδεια σκοπιμότητας για την ίδρυση του ανωτέρω σφαγείου.
4. Του υπ’ αριθ. 48/21-01-2005 εγγράφου της Υπηρεσίας Νεωτέρων Μνημείων και Τεχνικών Εργων Δωδεκανήσου του Υπουργείου Πολιτισμού, καθώς και του υπ’ αριθ. 3292/20-5-2002 εγγράφου της ΚΑ’ ΕΠΚΑ του ΥΠΠΟ, με τις οποίες δεν εκφράσθηκε αντίρρηση για τη διενέργεια του έργου του Δημοτικού σφαγείου Ικαρίας στη θέση Άγιος Δημήτριος Δήμου Ευδήλου.
5. Της υπ’ αριθ. 637/10-05-2002 πράξεως του Διευθυντή Δασών Σάμου Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, με την οποία αποχαρακτήρισθηκε δασική

δημοτική έκταση εμβαδού 5099,85 τμ στη θέση Κοσοίκια – Δάφνης περιφέρειας Ευδήλου Ικαρίας Νομού Σάμου, επί της οποίας αποφασίσθηκε η δημιουργία δημοτικού σφαγείου.

6. Πάσης άλλης συναφούς πράξεως ή παραλείψεως της Διοικήσεως, με τη οποία αποφασίσθηκε το έργο “εγκατάσταση Δημοτικού σφαγείου Ικαρίας” στη νήσο Ικαρία Νομού Σάμου, στην περιοχή Άγιος Δημήτριος Δήμου Ευδήλου.

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με την υπ’ αριθ. 637/10-052002 πράξη του Διευθυντή Δασών Σάμου Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, αποχαρακτηρίσθηκε δασική δημοτική έκταση εμβαδού 5099,85 τμ στη θέση Κοσοίκια – Δάφνης περιφέρειας Ευδήλου Νομού Σάμου. Όπως απεδείχθη εκ των υστέρων ο αποχαρακτηρισμός αποσκοπούσε στη δημιουργία δημοτικού σφαγείου στη συγκεκριμένη θέση για την εξυπηρέτηση ολόκληρης της νήσου Ικαρίας και των Φούρνων.

Μετά τον αποχαρακτηρισμό κινήθηκε από το Αναπτυξιακό Σύνδεσμο ΟΤΑ Ικαρίας-Φούρνων η διαδικασία προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης με αντικείμενο το έργο “εγκατάσταση Δημοτικού σφαγείου Ικαρίας” στη νήσο Ικαρία Νομού Σάμου, στην περιοχή Άγιος Δημήτριος Δήμου Ευδήλου.

Η εν λόγω θέση είναι παντελώς ακατάλληλη για την εγκατάσταση μονάδος σφαγείου, η οποία είναι ιδιαίτερα επιβλαβής για το φυσικό, αλλά και το οικιστικό και πολιτιστικό περιβάλλον της περιοχής. Και τούτο διότι η επίμαχη θέση ευρίσκεται σε πολύ μικρή απόσταση από τα Κοσοίκια, που είναι οικισμός προϋφιστάμενος του έτους 1923, είναι ακριβώς δίπλα στην περιοχή “Ικαρία-Φούρνοι” η οποία είναι εντεταγμένη στο ευρωπαϊκό δίκτυο natura 2000 και σε άμεση γειτνίαση με το αρχαίο και ιδιαίτερα αξιόλογο δάσος του Ράντη, με μοναδική χλωρίδα και πανίδα. Πέραν δε των ανωτέρω, εντός αυτού τούτου του επιλεγέντος γηπέδου υπάρχει ο ιερός ναός του Αγίου Δημητρίου, ο οποίος είναι πολύ παλαιότερος των τελευταίων εκατό (100) ετών, καθώς και δύο ρεύματα στο ένα εκ των οποίων υφίσταται και φράγμα για τη συλλογή ύδατος που χρησιμοποιείται για υδροδότηση και άρδευση. Επίσης, σε απόσταση 1600 περίπου μέτρων και σε άμεση οπτική επαφή με το γήπεδο, ευρίσκεται το Κάστρο Κοσκινά, που είναι μοναδικής σημασίας και προστατεύεται ευθέως από τον αρχαιολογικό νόμο.

Παρά την προφανή ακαταλληλότητα της επιλεγείσης θέσεως, με τη δεύτερη αναγραφόμενη προσβαλλόμενη υπ’ αριθ. 1192/ΑΦ 6.1.5.3γ/Φ.1098/4-8-2005 απόφαση του Γενικού Διευθυντή Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, ενεκρίθη η προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση του έργου Δημοτικό Σφαγείο Ικαρίας” στη νήσο Ικαρία Νομού Σάμου, μετά από εκτίμηση τριών εναλλακτικών λύσεων. Η εκτίμηση αυτή ήταν τελείως προσχηματική, αφού η επιλογή της θέσεως ήταν προειλημμένη, δια τούτο άλλωστε και είχε προηγηθεί η μακρά διαδικασία αποχαρακτηρισμού της συγκεκριμένης εκτάσεως από δασικής. Επειδή μάλιστα μέχρι τη φάση αυτή δεν είχε εξετασθεί η καταλληλότητα της θέσεως από την άποψη του αρχαιολογικού νόμου, η προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση εγκρίθηκε υπό τον όρο να προσκομισθούν μέχρι τη μεταγενέστερη έγκριση

περιβαλλοντικών επιπτώσεων οι γνωμοδοτήσεις της 8^{ης} Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και της 3^{ης} Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων.

Εν τέλει, η μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων ενεκρίθη με την υπ' αριθ. 833/ΑΦ 6.1.5.4γ/Φ472/7-6-2006 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, με την οποία και ολοκληρώθηκε η σύνθετη διοικητική ενέργεια της περιβαλλοντικής αδειοδότησης για το έργο "εγκατάσταση Δημοτικού σφαγείου Ικαρίας" στη νήσο Ικαρία Νομού Σάμου, στην περιοχή Άγιος Δημήτριος Δήμου Ευδήλου.

Προηγουμένως, είχαν μεν χορηγηθεί το υπ' αριθ. 48/21-01-2005 έγγραφο της Υπηρεσίας Νεωτέρων Μνημείων και Τεχνικών Εργων Δωδεκανήσου του Υπουργείου Πολιτισμού, καθώς και το υπ' αριθ. 3292/20-5-2002 εγγράφου της ΚΑ' ΕΠΚΑ του ΥΠΠΟ, με τα οποία δεν εκφράσθηκε αντίρρηση για τη διενέργεια του επίμαχου έργου, πλην όμως δεν είχε γνωμοδοτήσει η 3^η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων (οράτε περί τούτου και το υπ' αριθ. 1592/17-6-2008 έγγραφό της), κατά πρόδηλη παράβαση του σχετικού όρου της υπ' αριθ. 1192/ΑΦ 6.1.5.3γ/Φ.1098/4-8-2005 αποφάσεως της προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης και παρά το γεγονός ότι στην περιοχή υπάρχουν σημαντικά βυζαντινά μνημεία (Κάστρο του Κοσκινά).

Πριν από την έκδοση της υπ' αριθ. την υπ' αριθ. 833/ΑΦ 6.1.5.4γ/Φ472/7-6-2006 αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου περί εγκρίσεως των περιβαλλοντικών όρων, είχε χορηγηθεί στον Αναπτυξιακό Σύνδεσμο ΟΤΑ Ικαρίας-Φούρνων τελείως αναιτιολόγητα, η υπ' αριθ. 1179/5-9-2005 άδεια σκοπιμότητας του Νομάρχου Σάμου, για την ίδρυση του ανωτέρω σφαγείου.

Όλες τις ανωτέρω πράξεις προσβάλλουμε με την παρούσα αίτηση ακυρώσεως, διότι είναι παράνομες και αντισυνταγματικές, για τους ακόλουθους νόμιμους και βάσιμους λόγους

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ

Η αίτησή μας ακυρώσεως ασκείται με προφανές έννομο συμφέρον, αφού, το πρώτο εξ ημών αποτελεί Σωματείο, με καταστατικό σκοπό την προστασία του φυσικού, πολιτιστικού και οικιστικού περιβάλλοντος της περιοχής, ενώ ο δεύτερος και η τρίτη εξ ημών είμεθα ιδιοκτήτες κατοικιών και κάτοικοι του παρακείμενου οικισμού Κοσοίκια Δήμου Ευδήλου Ικαρίας.

Περαιτέρω, η αίτησή μας ακυρώσεως ασκείται εμπροθέσμως, διότι όλες οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι ατομικού χαρακτήρα και μη δημοσιευτές και δεν περιήλθαν εις γνώση μας σε χρόνο προγενέστερο των 60 ημερών από της καταθέσεως της αιτήσεως ακυρώσεως.

Σημειωτέον ότι μέχρι [\(τον μήνα Ιούνιο\)](#) στιγμής δεν έχει γίνει καμμία επέμβαση στην επίμαχη έκταση και συνεπώς δεν ήταν ορατές οι επενέργειες των προσβαλλομένων πράξεων επί του εδάφους. Εξάλλου, μόλις κατά μήνα Μάιο του τρέχοντος έτους περιήλθε εις γνώση μας η πρόθεση του Αναπτυξιακού Συνδέσμου ΟΤΑ Ικαρίας-Φούρνων να εγκαταστήσει σφαγείο και μάλιστα τέτοιας δυναμικότητας και κινήθηκε ούτω το εύλογο ενδιαφέρον μας για την αναζήτηση των προσβαλλομένων πράξεων, οι οποίες άλλωστε είχαν εκδοθεί χωρίς την παραμικρή έστω συμμετοχή μας και χωρίς να ερωτηθούμε (περί του εμπροθέσμου σε παρόμοιες περιπτώσεις οράτε μεταξύ

άλλων από την πάγια νομολογία τις υπ' αριθ. 1777/1993, 1521/2002 και 1633/2004 αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας).

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ – ΚΑΙ ΥΠΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Με τις προσβαλλόμενες πράξεις επιτρέπεται η δημιουργία σφαγείου μεγάλης δυναμικότητας, κατόπιν πρωτοβουλίας του Αναπτυξιακού Συνδέσμου ΟΤΑ Ικαρίας-Φούρνων, για την κάλυψη των αναγκών ολόκληρης της νήσου Ικαρίας, αλλά και των Φούρνων, όπως σαφώς προκύπτει από το κείμενο της ίδιας της ΜΠΕ.

Το εν λόγω σφαγείο έχει τρεις γραμμές σφαγής υψηλής δυναμικότητας, ήτοι βοοειδών (3 κεφαλές ημερησίως), χοιρινών (20 κεφαλές ημερησίως) και αιγοπροβάτων (100 κεφαλές ημερησίως και 200 κεφαλές ημερησίως κατά την περίοδο του Πάσχα). Συνολικά προβλέπεται η παραγωγή 380 τόνων κρέατος κατ'έτος. Τα στοιχεία είναι τελείως αντιφατικά, διότι εάν εκάστη ημέρα σφάζονται 3 κεφαλές βοοειδών, 20 χοιρινά και 100 αιγοπρόβατα, η παραγωγή, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας θα είναι θεαματικά μεγαλύτερη και θα υπερβαίνει μετά βεβαιότητας τους 1000 τόνους.

Το συγκρότημα του σφαγείου καταλαμβάνει δομήσιμη επιφάνεια 850 τμ και περιλαμβάνει την εγκατάσταση του σφαγείου και την εγκατάσταση επεξεργασίας λυμάτων.

Στην εγκατάσταση του σφαγείου προβλέπεται χώρος αναμονής ζώων, αίθουσα σφαγής σε τρεις γραμμές, αίθουσες υποπροϊόντων για συλλογή δερμάτων και απορριπτομένων μερών, επεξεργασίας εντοσθίων και κεφαλών, καθώς και επεξεργασία άκρων, ψυκτικούς θαλάμους σφάγιων, ράμπες αποστολής και φόρτωσης, χώρους παρασκευής κρεατοσκευασμάτων και αλλαντικών, καθώς και βοηθητικούς χώρους, συγκείμενους από λεβητοστάσιο εγκαταστάσεις παροχής ζεστού νερού και πεπιεσμένου αέρα, χώρους υπόπτων-κατασχεθέντων κρεάτων κατά τον έλεγχο, αποδυτήρια προσωπικού και γραφεία.

Η εγκατάσταση επεξεργασίας λυμάτων έχει συνολικό εμβαδόν 150 τμ και περιλαμβάνει σειρά δεξαμενών και αγωγών, φυσητήρες, συγκρότημα χημικών κλπ.

Από τη λειτουργία του σφαγείου προκαλείται σειρά σοβαρότατων και ποικίλων αέριων, υγρών και στερεών αποβλήτων, τα οποία κατά τις επιεικέστερες προβλέψεις της μελέτης θα ανέρχονται σε 5240 λίτρα κατ'έτος, στην πραγματικότητα όμως θα είναι πολλαπλάσιες. Χαρακτηριστικά επισημαίνεται ότι το αίμα από τα σφαγιαζόμενα ζώα¹ καθώς και ακατάλληλα εντόσθια συγκεντρώνεται σε λεκάνη αφαίμαξης και περαιτέρω διενεργείται καύση τους. Από την όλη διαδικασία είναι πρόδηλος ο κίνδυνος πρόκλησης δυσοσμίας. Επεξεργασία προβλέπεται για τα περιπτώματα (κοπριά και ούρα), καθώς και για τα υγρά απόβλητα της παραγωγικής διαδικασίας (πλύσεις των χώρων του σφαγείου, των χώρων υγιεινής), με προβλεπόμενη ημερήσια παροχή αποβλήτων 19 κυβ μ. και ετήσια 1900 κυβ μ. Τα δε επεξεργασμένα

¹ Οι ποσότητες αίματος είναι ιδιαίτερα μεγάλες, ήτοι για τα βοοειδή 15 λίτρα ανά ζώο, για τα χοιρινά 4 λίτρα και για τα αιγοπρόβατα 2,5 λίτρα. Προβλέπεται από τη ΜΠΕ συνολικώς ότι το παραγόμενο αίμα σε λίτρα ανά ημέρα ανέρχεται σε 375 (!) (οράτε σελ. 47 της μελέτης).

λύματα οδηγούνται σε δεξαμενή από όπου θα αντλούνται προς υπεδάφια διάθεση, μέσω καταθλιπτικού αγωγού.

Με βάση τα ανωτέρω χαρακτηριστικά, η επίδικη εγκατάσταση σφαγείου αποτελεί κατ'εξοχήν βιομηχανική εγκατάσταση, η οποία με βάση την υπ'αριθ. 15393/2332 ΦΕΚ Β'1022/5/8/02 κανονιστική ΚΥΑ "κατάταξη δημόσιων και ιδιωτικών έργων και δραστηριοτήτων σε κατηγορίες σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν.1650/1986 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του Ν.3010/2002, υπάγεται στην 9^η ομάδα (βιομηχανικές εγκαταστάσεις), με αριθ. 1, κατηγορία 2^η, υποκατηγορία 3^η (παραγωγή και συντήρηση κρέατος 20-2 τον ημέρα), με βάση τη δυναμικότητα που είναι μικρότερη των 5 τόνων ανά ημέρα ζώντος βάρους.

Επειδή δε η ετήσια δυναμικότητα του σφαγείου θα είναι πολύ μεγαλύτερη από την αναγραφόμενη, με βάση την ημερήσια δυναμικότητά του, όπως αυτή περιγράφεται στη μελέτη (3 κεφαλές βοοειδών, 20 κεφαλές χοιρινών και 100 κεφαλές αιγοπροβάτων ημερησίως), το έργο θα έπρεπε να υπαχθεί στην πρώτη κατηγορία-δεύτερη υποκατηγορία (200-20 tn/ημέρα).

Εξάλλου, σύμφωνα με την υπ'αριθ. 13727/724 (ΦΕΚ Β 1087/5.8.03) κανονιστική ΚΥΑ «περί αντιστοίχισης των κατηγοριών των βιομηχανικών και βιοτεχνικών δραστηριοτήτων με τους βαθμούς όχλησης που αναφέρονται στα πολεοδομικά διατάγματα», το επίμαχο σφαγείο εντάσσεται στη μέση όχληση (οράτε Παράρτημα, Βιομηχανικές και βιοτεχνικές εγκαταστάσεις, αριθ. 1).

ΛΟΓΟΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

A- Έλλειψη προηγούμενου συνολικού χωροταξικού σχεδιασμού, με κανονιστική πράξη

Οι προσβαλλόμενες πράξεις παραβιάζουν πρωτίστως τη διάταξη του άρθρου 24 του Συντάγματος, καθώς και τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, από τα οποία προστατεύεται το φυσικό, οικιστικό και πολιτιστικό περιβάλλον και επιβάλλεται ο προηγούμενος συνολικός χωροταξικός σχεδιασμός πριν από τη χωροθέτηση οποιουδήποτε έργου βιομηχανικής εγκατάστασης, περιλαμβανομένων και των σφαγείων.

Το άρθρο 24 του Συντάγματος αφ' ενός μεν επιβάλλει στο κράτος την υποχρέωση προστασίας του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος, αφ'ετέρου δε επιτάσσει τη χωροταξική οργάνωση της χώρας, την οποία, επίσης, αναθέτει στο κράτος. Οι δύο αυτές υποχρεώσεις προδήλως αλληλοεξαρτώνται, έτσι ώστε να μην νοείται προστασία του περιβάλλοντος χωρίς χωροταξικό σχεδιασμό και αντιστρόφως. Αναπόσπαστο τμήμα του φυσικού περιβάλλοντος, και δη ευπαθές, είναι τα οικοσυστήματα των ακτών και των νήσων, τα οποία, κατά την πάγια νομολογία του ΣΤΕ, πρέπει, κατά την έννοια της πιο πάνω συνταγματικής επιταγής, να τελούν υπό ιδιαίτερο καθεστώς ήπιας διαχείρισεως και αναπτύξεως, η οποία και μόνον τυγχάνει βιώσιμη. Το καθεστώς αυτό αποτελεί συνήθως αντικείμενο ειδικού νόμου, τούτου, όμως, ελλείποντος, δύναται (το ειδικό καθεστώς) να συναχθεί αβίαστα από την προσήκουσα στις ακτές προστασία του άρθρου 24 του Συντάγματος, ερμηνευόμενου υπό το φως των διατάξεων της Συνθήκης του Μάαστριχτ

(άρθρα Β, 2 και 130 Ρ), που κυρώθηκε με το ν. 2077/1992, και των αρχών της Διακηρύξεως του Ρίο και της Agenda 21. Η κατά τα άνω δε συνταγματική προστασία των ακτών προϋποθέτει προεχόντως την κατάρτιση των οικείων χωροταξικών σχεδίων, στα οποία πρέπει να εντάσσονται, μεταξύ άλλων, και οι πάσης φύσεως βιομηχανικές εγκαταστάσεις (ΣΤΕ 1434/1998).

Διαδικαστική εγγύηση του θεμελιώδους κανόνα του άρθρου 24 του Συντάγματος, αποτελεί η βασική αρχή του προηγούμενου ορθολογικού χωροταξικού σχεδιασμού, σύμφωνα με την οποία οι πάσης φύσεως οχλούσες δραστηριότητες, ιδίως βιομηχανικής φύσεως, δεν πρέπει να εγκαθίστανται ούτε να ασκούνται ούτε να τοποθετούνται κατά τρόπο αποσπασματικό και τυχαίο, αλλά πρέπει η τοποθέτησή τους στο χώρο να αποτελεί το αποτέλεσμα ενός συνολικού χωροταξικού σχεδιασμού, με προηγούμενη έκδοση αντίστοιχης κανονιστικής ή γενικής ατομικής πράξεως, στο πλαίσιο της οποίας θα εκτιμώνται συνολικά οι επιμέρους ανάγκες και η προστασία του περιβάλλοντος.

Σε εκτέλεση της ως άνω συνταγματικής επιταγής, έχει εκδοθεί πλήρες νομοθετικό πλαίσιο, που προβλέπει τον προηγούμενο συνολικό σχεδιασμό των ως άνω δραστηριοτήτων είτε σε επίπεδο Δήμου είτε σε επίπεδο Νομού ή Περιφέρειας.

Εξεδόθη πρωτίστως ο Ν. 360/1976 και ο μεταγενέστερος Ν. 2942/1999, με τους οποίους θεσπίσθηκε το πλαίσιο εκπόνησης γενικών χωροταξικών σχεδίων σε εθνικό επίπεδο, τα οποία δυστυχώς ακόμη δεν έχουν εκδοθεί.

Περαιτέρω, με τη διάταξη του άρθρου 24 του Ν. 1650/1986, εισήχθη νομοθετικό πλαίσιο για τη θέσπιση ζωνών ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων σε επίπεδο Περιφέρειας ή Νομού. Τέτοια ζώνη δεν έχει ακόμη θεσπισθεί για το νομό Σάμου και εν γένει για το Βόρειο Αιγαίο.

Εξάλλου, με τους Ν. 1337/1983, Ν. 2508/1997 και Ν. 947/1979 θεσπίσθηκε αφ' ενός μεν το θεσμός του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου, στο πλαίσιο του οποίου είναι δυνατή η θέσπιση βιομηχανικών ζωνών, αφ' ετέρου δε ο θεσμός της ΖΟΕ, στο πλαίσιο της οποίας μπορεί επίσης να ορισθούν τέτοιες βιομηχανικές ζώνες.

Τέλος, με το Ν. 2545/1997 εισήχθη γενικευμένα ο θεσμός των οργανωμένων βιομηχανικών ζωνών και πάρκων, με εκπόνηση ειδικής βιομηχανικής πολεοδομικής μελέτης και πράξης εφαρμογής

Στην ένδικη περίπτωση δεν έχει εκπονηθεί καμία ΑΠΟΛΥΤΩΣ πράξη συνολικού χωροταξικού σχεδιασμού για την Ικαρία, όπως περιγράφεται ανωτέρω και το επίμαχο γήπεδο δεν εντάσσεται σε βιομηχανική ζώνη δυνάμει των ανωτέρω Ν. 2742/1999, 1650/1986 (άρθρο 24), Ν. 1337/1983 (άρθρο 2).

Υπό τα δεδομένα αυτά, η έγκριση περιβαλλοντικών όρων στο επίμαχο γήπεδο, που κείται εκτός βιομηχανικής ζώνης ή ζώνης ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων, παρίσταται παντελώς αποσπασματική και αναπιολόγητη, ως μη εντεταγμένη σε πλαίσιο γενικού χωροταξικού σχεδιασμού, όπως παγίως γίνεται δεκτό από τη νομολογία (οράτε αντί άλλων ΣΤΕ 4766/1995, 2319/2002 και ιδίως την πρόσφατη ΣΤΕ 1633/2004).

Συνεπώς, εκ μόνου του λόγου τούτου, όλες οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι μη νόμιμες και ακυρωτές.

B- Παράβαση της ελάχιστης απόστασης των 500 μέτρων από το ακραίο όριο του οικισμού Κοσσοίικια

Από τη διάταξη του άρθρου 9 παραγρ. 1 του π.δ. της 2-3/13-3-1981 "Περί των ληπτέων υπ' όψιν στοιχείων και του τρόπου καθορισμού των ορίων των προ της 16-8-1923 υφισταμένων οικισμών των στερουμένων εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου, ως και καθορισμού των όρων και περιορισμών δομήσεως των οικοπέδων αυτών" (Δ 138), όπως αντικαταστάθηκε με την παραγρ. 1 του άρθρου 1 του π.δ. της 5-5/5-6-1984 (Δ 341) ορίζεται ότι *"Εντός των ορίων των οικισμών ως και εκτός αυτών εις απόστασιν τουλάχιστον πεντακοσίων (500) μέτρων περιμετρικώς των καθοριζομένων ορίων, απαγορεύεται η ανέγερσις οχλουσών επαγγελματικών εγκαταστάσεων, βιομηχανικών, βιοτεχνικών κλπ."*

Ακολουθως, με το άρθρο 7 παραγρ. 3 του π.δ. της 24-4/3-5-1985 "Τρόπος καθορισμού ορίων οικισμών της Χώρας μέχρι 2.000 κατοίκους, κατηγορίες αυτών και καθορισμός όρων και περιορισμών δόμησής τους" (Δ 181) ορίσθηκαν τα εξής : *"Εντός των ορίων των οικισμών και εντός κύκλου ακτίνας 800 μ. από το κέντρο των παραλιακών, τουριστικών, περιαστικών, δυναμικών και αξιολογών συνεκτικών οικισμών απαγορεύεται η ανέγερση ή και η επέκταση βιοτεχνικών ή βιομηχανικών εγκαταστάσεων μέσης και υψηλής όχλησης"*, ως κέντρο δε του οικισμού ορίζεται στο άρθρο 4 του ιδίου π.δ. το πρωτεύον κέντρο του, το οποίο συγκεντρώνει τις κύριες κοινωνικές λειτουργίες, όπως πλατεία, εκκλησία, σχολείο, κοινοτικό κατάστημα και εμπορικές εγκαταστάσεις.

Περαιτέρω, κατά τις διατάξεις των άρθρων 2 παραγρ. 2, 3 παραγρ. 1 και 5 παραγρ. 1 του ιδίου π.δ., η διάκριση και κατάταξη των οικισμών σε κατηγορίες, τα όρια των οικισμών και η αρτιότητα των γηπέδων καθορίζονται με απόφαση του οικείου Νομάρχου, με την υπογραφή της οποίας ισχύουν, κατά το άρθρο 9 παραγρ. 1, οι όροι του διατάγματος αυτού και δεν εφαρμόζονται, πλην των άλλων, και οι διατάξεις του π.δ. της 2-3/13-3-1981. Η ως άνω διάταξη του άρθρου 7 παραγρ. 3 του π.δ. της 24-4/3-5-1985 κρίθηκε με την υπ□ αριθμ. 4996/1988 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ως αντικειμένη στο άρθρο 24 του Συντάγματος και συνεπώς ανίσχυρη, διότι επιφέρει, συγκρινομένη προς την διάταξη του άρθρου 9 παραγρ. 1 του π.δ. της 2-3/13-3-1981, επιδείνωση στο οικιστικό περιβάλλον. Εν συνεχεία, με το άρθρο 1 παραγρ. 1 του π.δ. της 25-4/16-5-1989 "Τροποποίηση του από 24-4-1985 π.δ/τος "Τρόπος καθορισμού ορίων οικισμών της Χώρας μέχρι 2.000 κατοίκους, κατηγορίες αυτών και καθορισμός όρων και περιορισμών δόμησής τους (Δ 181)" (Δ 293) αντικαταστάθηκε η κριθείσα ως αντισυνταγματική διάταξη της παραγρ. 3 του άρθρου 7 του π.δ. της 24-4/3-5-1985 ως εξής : *"Απαγορεύεται η ανέγερση βιομηχανικών και βιοτεχνικών εγκαταστάσεων μέσης και υψηλής όχλησης εντός των εγκεκριμένων ορίων των οικισμών και εντός ζώνης που εκτείνεται περιμετρικά του οικισμού και σε απόσταση 500 μ. από τα όρια του οικισμού, όπως αυτά ισχύουν"*. Αλλά και η διάταξη αυτή κρίθηκε ως αντισυνταγματική με την υπ' αριθμ. 646/1995 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, διότι εφ' όσον επιτρέπει εν αντιθέσει προς την διάταξη του άρθρου 9 παραγρ. 1 του π.δ. της 2-3/13-3-1981, ως ισχύει, την ανέγερση εγκαταστάσεων χαμηλής οχλήσεως εντός των ως άνω οικισμών, αλλά και εντός ζώνης εκτεινομένης περιμετρικώς των οικισμών αυτών και σε απόσταση 500 μέτρων από τα όριά τους, επιφέρει, εν σχέσει προς την

διάταξη αυτή, επιδείνωση στο οικιστικό περιβάλλον, κατά παράβαση του άρθρου 24 του Συντάγματος.

Κατά τα ανωτέρω, για τους προϋφισταμένους του 1923 οικισμούς, των οποίων τα όρια έχουν καθορισθή βάσει των διατάξεων του π.δ. της 24-4/3-5-1985, εξακολουθεί να ισχύει η διάταξη της παραγρ. 1 του άρθρου 9 του π.δ. της 2-3/13-3-1981, η οποία απαγορεύει την ανέγερση και την λειτουργία οχλουσών επαγγελματικών εγκαταστάσεων εντός των ορίων των οικισμών αυτών, αλλά και εκτός αυτών σε απόσταση τουλάχιστον 500 μέτρων περιμετρικώς των καθοριζομένων ορίων. **Εν όψει δε του σκοπού της, η διάταξη αυτή δεσμεύει όχι μόνον τις πολεοδομικές αρχές, στις οποίες απαγορεύει την χορήγηση αδειών ανεγέρσεως των οικείων κτισμάτων εντός των οικιστικών αυτών περιοχών, αλλά και τις λοιπές διοικητικές αρχές, οι οποίες είναι αρμόδιες για την χορήγηση των αδειών ιδρύσεως και λειτουργίας των ανωτέρω οχλουσών εγκαταστάσεων (ΣΤΕ 3149/1992, 2769/1998).**

Από τα ανωτέρω σαφώς προκύπτει ότι απαγορεύεται απολύτως η δημιουργία πάσης φύσεως βιομηχανικών εγκαταστάσεων μέσης όχλησης, σε απόσταση μικρότερη των 500 μέτρων από το ακραίο όριο του οικισμού προ του 1923. Στην απαγόρευση αυτή περιλαμβάνονται σαφέστατα και τα σφαγεία, αφού, όπως ανωτέρω εξετέθη αποτελούν βιομηχανικές εγκαταστάσεις, που εντάσσονται στην υψηλή ή μέση όχληση, με βάση τη δυναμικότητά τους.

Ειδικώς μάλιστα για τα σφαγεία η ίδια απαγόρευση επαναλαμβάνεται και θεσπίζεται και από τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 2 του Π.Δ. 460 της 3/14.6.1978 περί όρων και προϋποθέσεων χορηγήσεως αδειας σκοπιμότητας ιδρύσεως και λειτουργίας Σφαγείων.-(Α` 95), σύμφωνα με την οποία για τη χορήγηση άδειας σκοπιμότητας σφαγείου απαιτείται μεταξύ άλλων και ύπαρξη ιδιόκτητου οικοπέδου, *“ το οποίο ευρίσκεται έξω από το πολεοδομικό σχέδιο και απέχει 500 μέτρα τουλάχιστον από την τελευταία κατοικία που ευρίσκεται μέσα στο πολεοδομικό σχέδιο”*.

Οι διατάξεις αυτές είναι δημοσίας τάξεως και αποσκοπούν στη διαφύλαξη του φυσικού και οικιστικού περιβάλλοντος και των πάσης φύσεως οικισμών από οχλούσες εγκαταστάσεις.

Στην ένδικη περίπτωση, η επιλεγείσα για το σφαγείο θέση του Αγίου Δημητρίου Δήμου Ευδήλου, ευρίσκεται πλησίον του οικισμού Κοσσοίκια και είναι ορατή από κάθε σημείο του. Τα δε Κοσσοίκια αποτελούν οικισμό προϋφιστάμενο του έτους 1923. Ο οικισμός είναι ιδιαίτερα απλωμένος για ιστορικούς λόγους, αφού προς αποφυγήν των πειρατών που κυριαρχούσαν στο Αιγαίο κατά το παρελθόν, επικράτησε σύστημα αραιής και χαμηλής δομήσεως, το οποίον έχει ιδιαίτερη σημασία και είναι συνυφασμένο με τη φυσιογνωμία της περιοχής.

Η θέση του σφαγείου ευρίσκεται σε απόσταση πολύ μικρότερη των 500 μέτρων σε σχέση με το ακραίο όριο του οικισμού.

Υπό τα δεδομένα αυτά, οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι προδήλως παράνομες και ακυρωτές.

Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό ότι η μελέτη περιβαλλοντικών όρων (σελ. 10) και κατ'επέκταση η εγκρίνασα αυτήν υπ' αριθ. 833/ΑΦ 6.1.5.4γ/Φ472/7-6-2006 αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου

διαλαμβάνει κατά τρόπο προκλητικά αόριστο ότι *“ο οικισμός των Κοσσοικίων απέχει από τις εγκαταστάσεις 500 μέτρα περίπου και βρίσκεται βόρεια αυτού”*.

Το αληθές είναι ότι με βάση το τελευταίο σπίτι του οικισμού, η απόσταση είναι πολύ μικρότερη, δηλαδή το πολύ 300 (400) μέτρα και πάντως ΟΧΙ 500 μέτρα.

Σε κάθε δε περίπτωση, δεν είναι δυνατόν η ΜΠΕ να αντιμετωπίζει το ζήτημα της αποστάσεως *“στο περίπου”*, διότι η απόσταση αυτή είναι από νομική άποψη ιδιαίτερος κρίσιμη για την εφαρμογή της πολεοδομικής νομοθεσίας και της ακαταλληλότητας της συγκεκριμένης θέσεως. Εν προκειμένω η μελέτη δεν αναφέρει τίποτε απολύτως σε σχέση με το σημείο αφετηρίας του οικισμού και το ακραίο σημείο των εγκαταστάσεων και ως εκ τούτου είναι παντελώς ανατιολόγητη για το σοβαρό αυτό ζήτημα.

Επισημαίνουμε επικουρικώς ότι με βάση το ΠΔ 6-12-82 "Καθορισμός όρων και περιορισμών δομήσεως οικισμών της χώρας" (ΦΕΚ 588 Δ της 23.12.1982), τα όρια των υπαγομένων εις αυτό οικισμών για τα οποία καθορίσθηκαν όροι δομήσεως είναι τα 800 μέτρα από το κέντρο του οικισμού.

Εξάλλου, με βάση την υπ' αριθ. ΤΠ 248/1984 (ΦΕΚ 131Δ/13-2-1984) κανονιστική απόφαση του Νομάρχου Σάμου, ο οικισμός Κοσσοικία υπήχθη στο πεδίο εφαρμογής του ως άνω ΠΔ, με κέντρο το καφενείο του χωριού. Συνεπώς, από το συνδυασμό όλων των προμνημονευθεισών πολεοδομικών διατάξεων, τα όρια του οικισμού είναι σε περίμετρο 800 μέτρων κυκλικά από το καφενείο, ενώ περαιτέρω απαγορεύεται η τοποθέτηση πάσης φύσεως οχλουσών εγκαταστάσεων σε ζώνη ακόμη 500 μέτρων (δηλαδή σύνολο 1300 μέτρα από το καφενείο). Στην ένδικη όμως περίπτωση η απόσταση αυτή όχι μόνο δεν έχει τηρηθεί, αλλά είναι πολύ μικρότερη όπως ανωτέρω εξετάθη, με συνέπεια την ακυρότητα των προσβαλλομένων πράξεων.

Γ- Ανυπαρξία εξετάσεως εναλλακτικών λύσεων κατά το στάδιο της ΠΠΕ – Ακαταλληλότητα του επιλεγέντος γηπέδου

Η προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση και η μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου βρύθει ελαττωμάτων, παραλείψεων και αστοχιών. Πρωτίστως όμως οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι προδήλως παράνομες, διότι δεν εξήτασαν κα'ουσίαν εναλλακτικές λύσεις, εν όψει μάλιστα και της πρόδηλης ακαταλληλότητας του επιλεγέντος γηπέδου.

Σύμφωνα με τη ρητή διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 εδ. δ' Ν. 1650/1986, η μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, πρέπει να περιλαμβάνει αναγκαίως την εξέταση εναλλακτικών λύσεων και την υπόδειξη των κύριων λόγων της επιλογής της προτεινόμενης λύσης, λόγω των πλεονεκτημάτων που παρουσιάζει. Ομοια ρύθμιση υπάρχει και στην υπ' αριθ. 11014/703/Φ104 (ΦΕΚ Β' 332/20.03.2003), κανονιστική ΚΥΑ "Διαδικασία Προκαταρκτικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης και Αξιολόγησης (Π.Π.Ε.Α.) και Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (Ε.Π.Ο.) σύμφωνα με το άρθρο 4 του Ν. 1650/1986 (Α' 160) όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του Ν. 3010/2002".

Οι διατάξεις αυτές θα πρέπει να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα του άρθρου 24 του Συντάγματος για την προστασία του περιβάλλοντος, καθώς και με βάση τις θεμελιώδεις αρχές της πρόληψης και της προφύλαξης. Συνεπώς από τις ανωτέρω διατάξεις, ιδρύεται υποχρέωση προηγουμένης σοβαρής και πραγματικής εξετάσεως εναλλακτικών λύσεων με ενδελεχή ανάλυση των

πλεονεκτημάτων και των μειονεκτημάτων εκάστης θέσεως και με γνώμονα τη μικρότερη δυνατή επέμβαση στο φυσικό, πολιτιστικό και οικιστικό περιβάλλον και στη δημόσια υγεία. Σημειωτέον ότι η εξέταση των εναλλακτικών λύσεων θα πρέπει να είναι πραγματική και όχι προσχηματική, υπό την έννοια ότι, όταν οι εναλλακτικές λύσεις εξετάζονται θα πρέπει να υπάρχει δυνατότητα επιλογής οποιασδήποτε εκ των λύσεων αυτών προκριθεί για την πραγματοποίηση του έργου.

Στην ένδικη περίπτωση, τόσο κατά το στάδιο της εκδόσεως υπ' αριθ. 1192/ΑΦ 6.1.5.3γ/Φ.1098/4-8-2005 αποφάσεως του Γενικού Διευθυντή Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου περί εγκρίσεως της προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης του έργου, όσο και κατά την έγκριση της ΜΠΕ, με την υπ' αριθ. 833/ΑΦ 6.1.5.4γ/Φ472/7-6-2006 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, εξετάσθηκαν "δια το θεαθήναι" μόνον τρεις εναλλακτικές λύσεις (οράτε σελ. 9-10 της ΜΠΕ), σε γήπεδα που έχουν πολύ μικρή απόσταση μεταξύ τους και ευρίσκονται ΟΛΑ στο Δήμο Ευδήλου και πλησίον του οικισμού Κοσσοίκια.

Η εξέταση αυτή είναι τελείως προσχηματική και έλαβε χώρα για να καταστρατηγηθούν οι προμνημονευθείσες διατάξεις. Και τούτο διότι η επιλογή της θέσεως του Αγίου Δημητρίου ήταν προειλημμένη και προαποφασισμένη. Δια τούτο άλλωστε, τρία ολόκληρα έτη προ της προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης, το συγκεκριμένο γήπεδο εμβαδού 5099,85 τμ, είχε παρανόμως αποχαρακτηρισθεί από δασικό με σκοπό τη δημιουργία του σφαγείου, με την υπ' αριθ. 637/10-05-2002 πράξη του Διευθυντή Δασών Σάμου Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, με την οποία αποχαρακτήρισθη δασική δημοτική έκταση εμβαδού.

Πέραν όμως τούτου, ο περιορισμός της εξετάσεων των έστω και προσχηματικών εναλλακτικών λύσεων, σε γήπεδα ευρισκόμενα ΜΟΝΟΝ εντός των ορίων του Δήμου Ευδήλου και μάλιστα πέριξ του οικισμού Κοσσοίκια, τελεί σε οξύτατη αναντιστοιχία με τον προορισμό του σφαγείου, το οποίο καλείται σύμφωνα με τη μελέτη (σελ. 4) καλείται να εξυπηρετήσει τις ανάγκες ολόκληρης της νήσου Ικαρίας, αλλά και των Φούρνων, υπό την αιγίδα μάλιστα του τοπικού Συνδέσμου των οικείων ΟΤΑ.

Εν όψει του βεληνεκούς και του προορισμού του έργου, θα έπρεπε να εξετασθούν άλλες εναλλακτικές λύσεις σε όλη τη νήσο Ικαρία και τους Φούρνους, οι οποίες θα ήταν σαφώς καταλληλότερες από την απομακρυσμένη ορεινή και επικλινή περιοχή των Κοσσοίκιων και εγγύτερα στους βασικούς οδικούς άξονες και στα υπάρχοντα λιμάνια.

Η έλλειψη έστω και στοιχειώδους αναφοράς άλλων λύσεων εντός της νήσου Ικαρίας και Φούρνων, καθιστά τις προσβαλλόμενες πράξεις μη νόμιμες και ακυρωτές εκ μόνου του λόγου τούτου.

Η πλημμέλεια αυτή καθίσταται ακόμη εναργέστερη, εάν ληφθεί υπ' όψιν η κραυγαλέα ακαταλληλότητα της θέσεως του Αγίου Δημητρίου –αυτοτελώς κρινόμενης- για δημιουργία σφαγείου, όπως εκτίθεται αναλυτικώς κατωτέρω.

Δ- Ακαταλληλότητα της επιλεγείσης θέσεως από την άποψη υφισταμένων αρχαιοτήτων

Δ-1 Κατά τη διαδικασία της προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης, δεν είχε εξετασθεί ΚΑΘΟΛΟΥ η καταλληλότητα της θέσεως από την άποψη του αρχαιολογικού νόμου. Δια τούτο και η δεύτερη προσβαλλόμενη υπ' αριθ. 1192/ΑΦ 6.1.5.3γ/Φ.1098/4-8-2005 απόφαση του Γενικού Διευθυντή Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου ενέκρινε την προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση σφαγείου υπό τον όρο να προσκομισθούν μέχρι τη μεταγενέστερη έγκριση περιβαλλοντικών επιπτώσεων οι γνωμοδοτήσεις της 8^{ης} Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων και της 3^{ης} Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων.

Εντούτοις, ακόμη και κατά το στάδιο της εγκρίσεως της ΜΠΕ, με την πρώτη προσβαλλόμενη υπ' αριθ. 833/ΑΦ 6.1.5.4γ/Φ472/7-6-2006 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου δεν προσκομίσθηκε η παραμικρή βεβαίωση της 3^{ης} Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων, κατά παράβαση του σχετικού τεθέντος όρου !!!

Στο πρόσφατο υπ' αριθ. 1592/17-6-2008 έγγραφό της, η 3^η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων βεβαιώνει ρητώς και σαφώς ότι δεν έχει ακόμη εκδώσει απόφαση σχετικά με τη ΜΠΕ του έργου "εγκατάσταση Δημοτικού Σφαγείου Ικαρίας" και ότι είχε ζητήσει προς τούτο ήδη από τις 20-3-2006 (υπ' αριθ. 601/2006 έγγραφο) στοιχεία από το Σύνδεσμ των οικείων ΟΤΑ για την προώθηση του θέματος, τα οποία ΟΥΔΕΠΟΤΕ απεστάλησαν.

Η ίδια άλλωστε η ΜΠΕ ομολογεί (σελ. 58) ότι η 3^η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων δεν έχει εκδώσει τελική απόφαση και παρά το γεγονός αυτό η Διοίκηση δεν εδίστασε κατά τρόπο τελείως αβασάνιστο και παράνομο να εγκρίνει τη μελέτη !!!

Εκ μόνου του λόγου τούτου, οι προσβαλλόμενες πράξεις και δη η πρώτη προσβαλλόμενη υπ' αριθ. 833/ΑΦ 6.1.5.4γ/Φ472/7-6-2006 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου είναι ΚΡΑΥΓΑΛΕΑ παράνομη και ακυρωτέα, αφού η επιλογή της θέσεως δεν εξετάσθηκε από την άποψη των Βυζαντινών Αρχαιοτήτων.

Οι δε βυζαντινές αρχαιότητες είναι πραγματικά πολύ σημαντικές και σε άμεση οπτική επαφή με τη θέση του σφαγείου. Δια τούτο άλλωστε έγινε προσπάθεια και εν τέλει παρεκάμφθη η 3^η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων.

Πράγματι, στην ίδια τη ΜΠΕ (σελ. 27) αναφέρεται ότι βορειοανατολικά από την προτεινόμενη θέση εγκατάστασης του δημοτικού σφαγείου και σε απόσταση μόλις 1800 (1100) μέτρων βρίσκεται το Κάστρο του Κοσκινά, το οποίο προστατεύεται από το άρθρο 2 του Ν. 3028/2002 περί προστασίας των αρχαιοτήτων. Το φρούριο αυτό ευρίσκεται σε άμεση οπτική επαφή με το χώρο του σφαγείου, η ανέγερση και λειτουργία του οποίου θα το υποβαθμίσει προδήλως.

Σημειωτέον ότι το Κάστρο του Κοσκινά αποτελεί μνημείο ιδιαίτερας σημασίας και σπάνιας αρχαιολογικής αξίας. Οπως χαρακτηριστικά επισημαίνεται σε ειδική ιστοσελίδα, πρόκειται για "*Φρούριο Βυζαντινής εποχής που σώζεται σήμερα σε καλή κατάσταση. Βρίσκεται στο βόρειο τμήμα του νησιού, πάνω στο όρος Κοσκινάς και έπαιξε σημαντικό αμυντικό ρόλο στο νησί. Ήταν το επικρατέστερο και σημαντικότερο από τα υπόλοιπα φρούρια της Ικαρίας και για αυτό πήρε και το όνομα **Κάστρο της Νικαριάς**. Κατά την παράδοση, το κάστρο αυτό υπήρξε*

ένα από τα βασικά αμυντήρια τον καιρό του Βυζαντίου, κάτι που συνεχίστηκε και επί Φραγκοκρατίας. Όπως λέει η παράδοση, μάλιστα, το φρούριο ήταν απάτητο και κατακτήθηκε μονάχα μια φορά, από προδοσία. Για το περιστατικό αυτό υπάρχει σχετικό κείμενο δημοτικής ποίησης, η Ρήμα της αλώσεως. Μάλλον συνέβη τον καιρό της πολιορκίας του από Γενοήνσιους πειρατές, και μάλλον από τον Βιγνιόζη. Υπολογίζεται ότι κατασκευάσθηκε μεταξύ των ετών 1346 και 1566. Και πράγματι, η φυσική του θέση, που επιβλέπει όλη τη γύρω περιοχή μέχρι τη θάλασσα, και η κατασκευή του, μαζί με τον απαράμμιλο ηρωισμό των μαχητών του, το κράτησε, όπως φαίνεται, απόρθητο για αιώνες. Στο πλευρό των αντρών, για να υπερασπιστούν τον τόπο τους, πολεμούσαν με το ίδιο θάρρος και ηρωισμό και οι γυναίκες. Μέσα στα τείχη του κάστρου υπάρχει από τον καιρό εκείνο εκκλησιάκι αφιερωμένο στον Άγιο”.

Δ-2 Εντός αυτού τούτου του επιλεγέντος γηπέδου για το σφαγείο, υπάρχει το εξωκλήσι του Αγίου Δημητρίου, σε ΜΗΔΕΝΙΚΗ απόσταση από τη μονάδα. Η ΜΠΕ αναφέρεται στην εκκλησία αυτή (σελ 5, 58-59 και 68) και ομολογείται ευθέως η αισθητική υποβάθμιση που θα προκληθεί (σελ. 59). Προτείνεται δε ως μοναδικό μέτρο περιορισμού της οπτικής επαφής γενικώς και αορίστως η κατάλληλη φύτευση, η οποία θα αποκρύψει το σφαγείο ΜΟΝΟΝ μερικώς, όπως η ίδια η ΜΠΕ αναφέρει. Εξάλλου η ίδια η ΜΠΕ παραλείπει χαρακτηριστικά να αναφέρει ότι η εν λόγω εκκλησία είναι κτίσμα άνω των 100 ετών και εκ μόνου του λόγου τούτου εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του αρχαιολογικού νόμου 3028/2002. Εντούτοις, στην προστασία της εκκλησίας αυτής δεν αναφέρεται ούτε το προσβαλλόμενο υπ’ αριθ. 48/21-01-2005 έγγραφο της Υπηρεσίας Νεωτέρων Μνημείων και Τεχνικών Εργων Δωδεκανήσου του Υπουργείου Πολιτισμού, κάτι που συνιστά σοβαρότατη παράλειψη.

Με τα ανωτέρω δεδομένα, οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι παντελώς ανατιολόγητες από την άποψη αυτή και ως εκ τούτου ακυρωτές.

Κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και αντίληψης, η λειτουργία σφαγείου στον ίδιο ακριβώς χώρο με την εκκλησία είναι παντελώς ασύμβατη και αδύνατη, διότι, πέραν της σοβαρής αισθητικής βλάβης του τοπίου, συνεπάγεται και αδυναμία επισκεψιμότητας και ασκήσεως του συνταγματικού δικαιώματος της θρησκευτικής ελευθερίας στον οικείο χώρο, εν μέσω οσμών, αποβλήτων, κοπριών, ούρων και άλλων εκπομπών. Τούτο άλλωστε εμμέσως ομολογείται και από την ίδια την ΜΠΕ (σελ. 5).

E- Άμεση γεινίαση με περιοχή natura και δασικά οικοσυστήματα ιδιαίτερας αξίας

Από το ίδιο το περιεχόμενο της ΜΠΕ (σελ. 10-11) προκύπτει ότι σε απόσταση μόλις 50 μέτρων ανατολικά του γηπέδου του σφαγείου ευρίσκεται η προστατευόμενη περιοχή “Ικαρία-Φούρνοι”, η οποία είναι ενταγμένη στο Ευρωπαϊκό Οικολογικό Δίκτυο “NATURA 2000”, με κωδικό GR 4120004, ενώ τρία μόλις χλμ βορειότερα ευρίσκεται η περιοχή Ακαμάτρα, που αποτελεί κηρυγμένο τόπο ιδιαίτερου φυσικού κάλλους. Η κηρυγμένη περιοχή GR 4120004 “Ικαρία-Φούρνοι” αποτελεί τοπίο πραγματικά μοναδικό, με σπάνια βλάστηση και βραχώδεις βιότοπους με απότομους γκρεμούς. Από την περιοχή διέρχεται ο ποταμός Χάλαρης με μόνιμη ροή, στην εκβολή του οποίου εντοπίζεται σημαντικός αρχαιολογικός χώρος.

Περαιτέρω, η μελέτη (σελ. 11) αντιπαρέρχεται το παρακείμενο δάσος του Ράντη με μία μόνο λέξη, παρά την κεφαλαιώδη σημασία του.

Για την τεράστια σημασία του δάσους του Ράντη έχει εκπονηθεί ειδική εμπειριστατωμένη μελέτη από το Ινστιτούτο Θάλασσας & Περιβαλλοντικής Έρευνας Αιγαίου με την επωνυμία “ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΣ” σε συνεργασία με το διεθνούς φήμης Πανεπιστημιακό Ίδρυμα “Ecole Nationale Supérieure d’Agronomie des Rennes”, με θέμα “το δάσος του Ράντη : η μοναδικότητά του ως Μεσογειακό Νησιωτικό Οικοσύστημα”. Στη μελέτη επισημαίνονται χαρακτηριστικά οι παρενέργειες της εγκατάστασης του σφαγείου πλησίον του δάσους Ράντη ιδιαίτερα αισθητικής, το οποίο έχει πολύ σπάνια χλωρίδα, όπως η αριά, που είναι προστατευόμενο είδος, με δένδρα ηλικίας άνω των 500 ετών. Το δάσος δε του Ράντη είναι ένα δάσος ύψιστης σημασίας από περιβαλλοντική και επιστημονική πλευρά και έχει ήδη δρομολογηθεί ο χαρακτηρισμός του ως «Περιοχή Απόλυτης Προστασίας της Φύσης» με βάση τον Ν. 1650/86.

Εν μέσω τόσο σπάνιων τόπων ιδιαίτερου κάλλους και σπάνιας σημασίας και σε τέτοια εγγύτητα με το σφαγείο (50 μέτρα από το όριο της περιοχής natura), είναι πραγματικά απορίας άξιον πώς χορηγήθηκε έγκριση περιβαλλοντικών όρων, χωρίς να εξετάζεται ο κίνδυνος υποβάθμισης των περιοχών αυτών από το σφαγείο. Η παράμετρος δε αυτή καθιστά ακόμη πιο κραυγαλέα, την παντελή έλλειψη εξέτασης εναλλακτικών λύσεων σε άλλη περιοχή εκτός του Δήμου Ευδήλου για την εγκατάσταση του σφαγείου, μακριά από προστατευόμενες και αξιόλογες περιοχές.

Επισημαίνεται ότι από το σφαγείο θα υπάρξουν σοβαρά απόβλητα πολλών τόνων, που περιγράφονται στη μελέτη, όπως αέρια απόβλητα από καύσεις, υγρά απόβλητα που θα παροχετεύονται στο έδαφος και στερεά απόβλητα. Εξ ορισμού και κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και αντίληψης, η ύπαρξη αποβλήτων και η διαρροή τους στο έδαφος έστω και κατόπιν επεξεργασίας επηρρεάζει σαφώς τις ανωτέρω περιβαλλοντικά ευαίσθητες περιοχές.

Περί όλων αυτών, οι προσβαλλόμενες πράξεις ουδέν διαλαμβάνουν, παρά μόνον αόριστες σκέψεις και “κλισέ” που επαναλαμβάνονται διαρκώς και κατά σύστημα σε παρόμοιες μελέτες. Κατά συνέπεια θα πρέπει να ακυρωθούν

ΣΤ- Ύπαρξη ρευμάτων και φράγματος συλλογής πόσιμου και ποτιστικού ύδατος, καθώς και υδραγωγείου, πλησίον του γηπέδου

Από το φάκελλο σαφώς προκύπτει ότι εντός του ευρύτερου γηπέδου του σφαγείου υφίσταται ρέμα, καθώς υδραγωγείο, στο οποίο συλλέγονται τα ύδατα από τα ρέμματα και τη βροχή και διατίθενται για πόσιμο νερό στον οικισμό των Κοσσοϊκίων. Περαιτέρω, μεταξύ της θέσης του σφαγείου και του οικισμού υπάρχει και πρόσθετη εγκατάσταση φράγματος για τη συλλογή ύδατος με προορισμό την παροχή πόσιμου και ποτιστικού νερού στον παρακείμενο οικισμό Κοσσοϊκία. Το υδραγωγείο κείται σε πολύ μικρή απόσταση από το επιλεγέν γήπεδο.

Για τα σοβαρότατα αυτά ζητήματα, η ΜΠΕ δεν αναφέρει το παραμικρό, παρά το γεγονός ότι η επικείμενη βλάβη του υδροφόρου ορίζοντα θα

επιδράσει σαφέστατα επί της ποιότητας του νερού, τόσο του υδραγωγείου, όσο και του φράγματος, τα οποία αμφότερα αγνοούνται από τη ΜΠΕ, κατά τρόπο πραγματικά προκλητικό.

Πράγματι, στη ΜΠΕ αναφέρεται ότι για το σφαγείο έχει επιλεγεί το σύστημα της υπεδάφιας διάθεσης των υγρών αποβλήτων (σελ 40, 51, 57), μέσω καταθλιπτικού αγωγού. Πλην όμως δεν αναφέρεται πραγματικά απολύτως τίποτε αναφορικά με την επίδραση της μεθόδου αυτής στην ποιότητα των πόσιμων και ποτιστικών υδάτων που συλλέγονται στο υπάρχον φράγμα και στο υδραγωγείο σε μικρή απόσταση, καθώς και αναφορικά με το υπάρχον ρεύμα.

Ειδικώς δε για το τελευταίο, με βάση την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, δεν είναι καν δυνατή η έκδοση διοικητικών πράξεων περιβαλλοντικής αδειοδότησης, εάν προηγουμένως το ρεύμα δεν οριοθετηθεί με Προεδρικό Διάταγμα με βάση την ειδική διοικητική διαδικασία των διατάξεων του Ν. 3010/2002 (άρθρο 5), καθώς και του προϊσχύσαντος Ν. 880/1979 (άρθρο 6) (από την πάγια νομολογία οράτε ΣΤΕ 2890/2006).

Z- ΛΟΙΠΕΣ ΕΠΕΝΕΡΓΕΙΕΣ

Η εγκατάσταση θα προκαλέσει απόβλητα πολλών τόνων. Για τα υγρά απόβλητα έγινε ήδη λόγος. Η προοπτική και μόνο της υπεδάφιας διάθεσης αρκεί για να καταδείξει την προκληθησόμενη βλάβη. Σημαντικά όμως είναι και τα στερεά απόβλητα (εντόσθια, τμήματα των σφαγίων κλπ), καθώς και η αεριοποίησή τους διαμέσου της καύσεως και της αποτεφρώσεως. Για τις επενέργειες και τους κινδύνους της τεχνικής αυτής ουδεμία αιτιολογία διαλαμβάνεται. Το ίδιο και για την καύση του αίματος.

Από όλα τα ανωτέρω καθίσταται προφανές ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι χαρακτηριστικά αναιτιολόγητες.

Η ελλειπτική αναφορά στα σχετικά ζητήματα δεν αρκεί. Όταν πιθανολογούνται βλάβες στο φυσικό, πολιτιστικό και οικιστικό περιβάλλον, το βάρος αποδείξεως αντιστρέφεται, λόγω των θεμελιωδών αρχών της προλήψεως και της προφυλάξεως και ιδρύεται εις βάρος της Διοικήσεως ειδική και επηυξημένη υποχρέωση εμπειριστατωμένης αιτιολογίας για όλα τα σχετικά ζητήματα και μάλιστα κατόπιν ειδικών μελετών και συγκεκριμένων μετρήσεων πάσης φύσεως. Τέτοια όμως αιτιολογία και μετρήσεις δεν υπάρχουν, με συνέπεια την ακυρότητα των προσβαλλομένων πράξεων.

Επειδή η αίτησή μας ακυρώσεως ασκείται παραδεκτώς και είναι βάσιμη

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

1. Την ακύρωση της υπ' αριθ. 833/ΑΦ 6.1.5.4γ/Φ472/7-6-2006 αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, με την οποία ολοκληρώθηκε η σύνθετη διοικητική ενέργεια της περιβαλλοντικής αδειοδότησης και εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι για το έργο "εγκατάσταση Δημοτικού σφαγείου Ικαρίας" στη νήσο Ικαρία Νομού Σάμου, στην περιοχή Άγιος Δημήτριος Δήμου Ευδήλου.

2. Την ακύρωση της προηγούμενης υπ' αριθ. 1192/ΑΦ 6.1.5.3γ/Φ.1098/4-8-2005 αποφάσεως του Γενικού Διευθυντή Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου με την οποία ενεκρίθη η προκαταρκτική περιβαλλοντική εκτίμηση του έργου "Δημοτικό Σφαγείο Ικαρίας" στη νήσο Ικαρία Νομού Σάμου.
3. Την ακύρωση της υπ' αριθ. 1179/5-9-2005 αποφάσεως του Νομάρχου Σάμου, με την οποία χορηγήθηκε στον Αναπτυξιακό Σύνδεσμο ΟΤΑ Ικαρίας-Φούρνων άδεια σκοπιμότητας για την ίδρυση του ανωτέρω σφαγείου.
4. Την ακύρωση του υπ' αριθ. 48/21-01-2005 εγγράφου της Υπηρεσίας Νεωτέρων Μνημείων και Τεχνικών Εργων Δωδεκανήσου του Υπουργείου Πολιτισμού, καθώς και του υπ' αριθ. 3292/20-5-2002 εγγράφου της ΚΑ' ΕΠΚΑ του ΥΠΠΟ, με τις οποίες δεν εκφράσθηκε αντίρρηση για τη διενέργεια του έργου του Δημοτικού σφαγείου Ικαρίας στη θέση Άγιος Δημήτριος Δήμου Ευδήλου.
5. Την ακύρωση της υπ' αριθ. 637/10-05-2002 πράξεως του Διευθυντή Δασών Σάμου Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, με την οποία αποχαρακτηρίσθηκε δασική δημοτική έκταση εμβαδού 5099,85 τμ στη θέση Κοσοίικια – Δάφνης περιφέρειας Ευδήλου Ικαρίας Νομού Σάμου, επί της οποίας αποφασίσθηκε η δημιουργία δημοτικού σφαγείου.
6. Την ακύρωση πάσης άλλης συναφούς πράξεως ή παραλείψεως της Διοικήσεως, με την οποία αποφασίσθηκε το έργο "εγκατάσταση Δημοτικού σφαγείου Ικαρίας" στη νήσο Ικαρία Νομού Σάμου, στην περιοχή Άγιος Δημήτριος Δήμου Ευδήλου.
7. Την επιβολή εις τους αντιδίκους μας της δικαστικής μας δαπάνης.

Αθήνα, την 14^η Ιουλίου 2008

Οι Πληρεξούσιοι Δικηγόροι

Βασίλειος Παπαδημητρίου

Δικηγόρος

AM ΔΣΑ 16908

DEA droit public interne

Université PARIS 1, Panthéon-Sorbonne

Πανεπιστημίου 56, ΑΘΗΝΑΙ

τηλ. 3819670, 3304560

e-mail : bpap13@otenet.gr

